

Praktický list PŘED představením

2

Foglar tichou poštou (tisk 1x pro celou třídu)

Jaroslav si jako kluk skautování příliš neužil: Ve třinácti letech mu ho maminka zakázala, protože se nachladil při prodávání junáckých losů.

O několik let později se k hnutí vrací vstupem do skautského klubu Jestřábi, který založil a vedl jeho bratr Zdeněk.

V roce 1925 vedl svůj první tábor v blízkosti legendární Sluneční zátoky na Sázavě.

Nápady a programové tipy nabízel ostatním prostřednictvím časopisů a později knih, jako byly *Kronika Ztracené stopy* či *Náš oddíl*.

4

Skautské zákony (tisk 3x-4x)

1. Skaut je pravdomluvný.

2. Skaut je věrný a oddaný.

3. Skaut je prospěšný a pomáhá jiným.

4. Skaut je přítelem všech lidí dobré vůle a bratrem každého skauta.

5. Skaut je zdvořilý.

6. Skaut je ochráncem přírody a cenných výtvorů lidských.

7. Skaut je poslušný rodičů, představených a vůdců.

8. Skaut je veselý myslí.

9. Skaut je hospodárný.

10. Skaut je čistý v myšlení, slovech i skutcích.

Hoši od bobří řeky

„Pamatujete se, jak jednoho dne našel Roy v podkroví sruhu třináct hřebíků a jak neustal dříve, dokud na každém z nich nevisela jedna kůže z vlastnoručně uloveného bobra? A teprve když všech třináct ulovil, začal sám sebe považovat za mladého muže? Nuže my také budeme lovit třináct bobrů jako Roy! Jenže Roy lovil skutečná zvířata, ale my budeme lovit třináct důkazů, že jsme takový jako Roy.“

Stínadla se bouří

„My tam jdeme zítra, v pátek! Na tom dvoře bude schůze a Mirek ji povede. Četli jsme to tam v té skřínce. Můžete jít s námi, jestli se nebojíte!“

„Chudinko - my a bát se!“ vybuchl na Štětináče Rychlonožka. „Náhodou my -“

Jarka přetrhl jeho chlubení slovy: „Dobrá! Ani teď vašemu tvrzení nevěříme! Do Stínadel s vámi půjdeme jen proto, abychom vám mohli dokázat, jak jste lhali!“

Štětináč se jen ušklíbl a řekl chladně: „To si řekneme až pak! Zítra v pět hodin odpoledne máme sraz v Drobílkově ulici. Tam se k nám můžete připojit. Čekat ale nebudeme, to si nemyslete!“ Odvrátil se od Rychlých šípů, Bohouš za ním poskočil, popotáhl nosem a oba majestátně odpluli.

Tábor ve Sluneční zátocce

JESTŘÁB: Zahajuji tábornickou schůzku. Vidím, že jste tu všichni, že nemusíme na nikoho čekat – tak je to správné. Přesnost je jednou z vlastností dokonalého muže. Hoši před námi je veliké a krásné dobrodružství – tábor! Ale v tom slově je skryto i hodně dřiny. Budete snášet nepohodu, nepohodlí a práce bude až nad hlavu, ale nebojte se toho. Chcete jet opravdu všichni?

HOŠI: To se ví, že chceme! To je krámů pro trochu dřiny, když bude pršet, tak zmoknu, to je toho, jedeme všichni!

JESTŘÁB: Věděl jsem, že nikdo nezůstane doma. Doufáme, že v tom nadšení vydržíte i na táboře. A nyní dále. Užovko, je ten seznam věcí, který bereme na tábor, úplný?

UŽOVKA: Ano Jestřábe, kontrolovali jsme ho se Šídlem.

Záhada hlavolamu

Ted' se Losna však obrací náhle a prudce k Vontské Radě. Vztahuje obě ruce a v každé cosi drží. Jeho obličej září. „Mám!“ volá divoce. „Mám, mám, podívejte se! viděli jste už ježka někdy takhle?“ Zastavuje se až u Velkého Vonta a ukazuje mu cosi. Ostatní vyskakují ze svých sedátek a hrnou se k nim. Ale Losna zase již odskakuje nadšeně z jejich středu. V levé ruce třímá vítězoslavně prázdnou klec, v pravé pak samotného ježka. „Nepoznali to, nepoznali!“ oddechuje Mirek v úkrytu, „není asi dobře vidět, že se dá ježek rozšroubovat, závit v něm je asi zašlý dlouholetou špínou.“

Hra na Foglara (tisk do dvojice)

Vláda: Pojdme k nějaké propasti, budeme se tam spouštět, ať vyzkoušíme lana.

Vincek: Slyšíte? Voda! Hučí tam voda! Hotovej vodopád.

Vypravěč: Poslouchali tajemné a výhružné dunění vod v podzemí. Nebylo pochyb, tam někde dole se řítí mocný vodní proud, neznámo odkud a neznámo kam.

Vláda: Prozkoumáme. Všechno to prozkoumáme! Podívejte se! Hoří!

Vincek: To se mi nelíbí. Někdo tady je.

Vláda:

Vincek:

Vláda:

Vincek:

Vláda:

Vincek:

Vláda:

Vincek:

Vláda: